

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

Jubilea a zprávy

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 35 (1990), No. 6, 348--353

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/138159>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1990

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

jubilea zprávy

Rukopisy článků k osobním výročím nebo k výročím institucí musí být redakci dodány 9 měsíců před datem výročí, mají-li být publikovány včas.

VZPOMÍNKA NA PROFESORA ALOISE ŠVECE

Dne 10. prosince 1989 ve věku 58 let opustil nečekaně naše řady prof. dr. Alois Švec, DrSc. Byl odborníkem mezinárodního věhlasu v diferenciální geometrii, autorem více než 100 vědeckých prací a řady monografií. Jeho vědecké dílo bude jistě zhodnoceno v jiných matematických časopisech a také jeho životopis najdete jinde. Na tomto místě bych rád pohovořil o profesoru Švecovi jako o originálním člověku, jehož život a činnost byly spojeny především s MFF UK v Praze, kde pracoval více než 20 let. A rád bych o něm pohovořil upřímně.

Alois Švec byl jedním ze žáků a později spolupracovníků profesora Eduarda Čecha. Byl pověřen nelehkým úkolem — navázat na úspěšné tradice naší diferenciální geometrie z předválečných let Čechových a pokusit se v tomto oboru o znovudosažení světové úrovně, která se nám nezadržitelně vzdalovala. Takový úkol by nemohl převzít člověk konformní a měšťácky spořádaný. Profesor Švec také nebyl žádný kladný hrdina z čítanek. Byl plnokrevnou osobností s vynikajícími vlastnostmi i chybami.

Byl impulzivní a pohotový, výborný řečník, mistr kompromisů a improvizace, nediplomatický diplomat, chytrý a odvážný muž, rozený vůdčí typ. Byl to drsný realista, někdy až cynický, nemilosrdný posměváček a duchaplný kritik, nepřítel formalit a obřadů (jako téměř všichni Čechovi žáci). Když se chlapsky „naštval“, celá budova burácela jeho hlasem a šel z něj strach. V jeho dobrých chvílích, které převažovaly, vyzářovala z něho vřelost, přátelství, ryzí lidský cit, roztomilý a trochu zlomyslný humor, velkorysost. Zeela mu byly vzdáleny vlastnosti jako

je chladná metodičnost, puntičkářská svědomitost a vytrvalé sledování konkrétního cíle; občas k jeho vlastní škodě.

Měl rád lidi, a to doslova všech národů a ras. Vášnivě rád cestoval, poznával cizí země (i ty exotické) a kamkoli přišel, všude byl ozdobou společnosti, všude si s lidmi rozuměl. Byl patrně největším kosmopolitou mezi československými matematiky. Jeho starší kolega o něm jednou prohlásil s trochou závistí: teď už jen zbývá, aby Lojzovi zřídili fakultu na Měsíci, aby se na ní mohl stát hostujícím profesorem.

Vyvrcholením jeho činnosti na MFF UK byl patrně přelom šedesátých a sedmdesátých let. Tehdy byl v těžkém období zvolen děkanem; má podstatnou zásluhu na tom, že represe počínající „normalizace“ nedopadly na naši fakultu zdaleka tak tvrdě jako na jiné vědecké a pedagogické instituce v Československu. Naskytá se zde zajímavá otázka, jak dlouho vlastně trvala normalizace na MFF UK. Nemusíte se mnou souhlasit, ale já tvrdím, že plných sedm let. Tak dlouhá doba uplynula od chvíle, kdy do naší vlasti vstoupila cizí vojska až do chvíle, kdy normalizátoři získali plnou kontrolu nad fakultou. Získali ji až po té, co profesor Švec rezignoval na svou úlohu nezávislé vůdčí autority a veřejného svědomí fakulty. Bylo to právě v letech 1975—76, kdy vrcholil jeho osobní drama: ztroskotává jeho rodinný život, zklamal se v některých svých žácích, jeho vědecké cíle se zdají být nedosažitelné, vidí upadající politickou morálku na fakultě, trpí pocity křivdy i žárlivosti, a také cítí, že se již nikdy nenaplní jeho velké společenské ambice. Profesor Švec měl totiž kromě jiného také rád funkce (které vykonával vždy efektivně a s ironickým nadhledem), společenskou prestiž, možnost ovlivňovat běh věcí. Na rozdíl od řady jiných však měl také svou hrdost a čest (i když ne intelektuálně precitlivělou, ale spíše mužnou a nahrubo přitesanou) a nikdy by se byl nesklonil před vládnoucí elitou. Proto opouští fakultu a vzdává se postupně téměř všech svých funkcí.

Po krátkém působení na PF UP v Olomouci pracuje několik let na univerzitě v Kuvajtu, odkud se vrací patrně jako nejbohatší československý matematik té doby. Bohužel i jako člověk s podlomným zdravím. Několik let bojují lékaři o jeho život ve zákeřnou nemoc — nakonec vítězí lékařská věda a hlavně nezlomná vitalita profesora Švece.

Poslední léta svého života působí jako profesor na brněnské technice, v podstatě ve vnitřní emigraci. Nebyl to už týž člověk jako předtím. Stále dovedl být milým, zábavným a prostořekým společníkem, založil si novou rodinu, znovu má vědecké úspěchy a řadu zahraničních spolupracovníků, ale něco z jeho osobnosti se vytratilo. Byla to asi ta vzrušující atmosféra očekávání vytvářející se kolem člověka, který je předurčen k velkým cílům.

Profesoru Švecovi se nikdy nepodařilo založit vědeckou školu v obvyklém smyslu toho slova a to bylo pro něj jistě velkým zklamáním. Ale již v posledních letech jeho života bylo zcela zřejmé, že životní úkol svěřený mu profesorem Čechem přece jen splnil: inspiroval svým příkladem řadu lidí do té míry, že československá diferenciální geometrie přece jen nakonec dosáhla mezinárodní úrovně.

Dožil se ještě historického zvratu v naší zemi, uvažovalo se dokonce i o jeho návratu na fakultu. Potom nečekaně odešel ze života. Můžeme předpokládat, že smířen s Bohem, protože v posledních letech svého života byl věřícím katolíkem a štědrým mecenášem církve.

Vzpomínejme na něj v dobrém a zapomeňme na křivdy! Čest jeho památce!

Oldřich Kowalski

ZA PROFESOREM BEDŘICHEM HAVELKOU

V únoru 1990 ztratila Jednota československých matematiků a fyziků svého zaslužilého člena, univerzitního profesora, ing. RNDr. Bedřicha Havelku, DrSc. (17. 7. 1907 Protivanov v okrese Boskovice—17. 2. 1990 Přerov). Profesor Havelka si jako profesor teoretické fyziky na Univerzitě Palackého v Olomouci získal úctu i lásku svých nesčetných žáků, ve světě věhlas (byl po dvě období viceprezidentem Mezinárodní komise pro optiku, členem redakčních rad mezinárodních optických časopisů, předsedou X. světového kongresu optiků) a ve vědecké a pedagogické literatuře trvalé místo svými monografiemi a učebnicemi, jež jsou i dnes pramenem k vážnému studiu optiky. Patří sem *Základní kurs fyziky* o čtyřech svazcích, *Teorie elektromagnetického pole*, knihy J. FUKA, B. HAVELKA: *Elektřina a magnetismus*, od týchž

autorů *Optika*, monografie *Geometrická optika I, II*, učební texty *Zobrazení z hlediska paprskové optiky*, *Zobrazení z hlediska vlnové optiky* a série prací vydaná v *Rozpravách ČSAV*. Dílo profesora Havelky tvoří několik set prací z optiky, fyziky a matematiky.

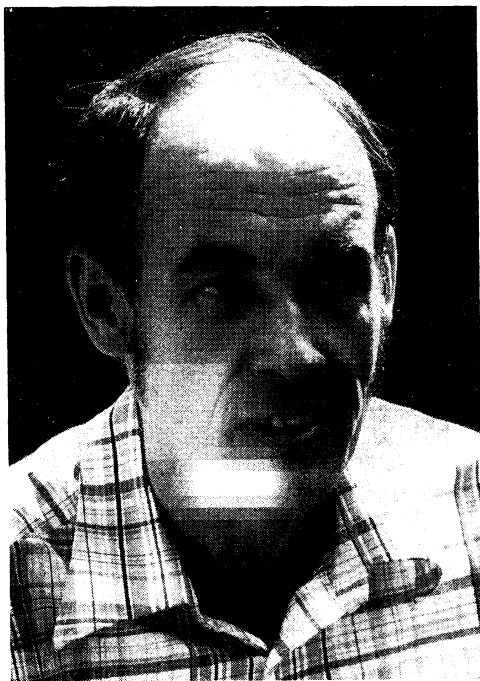
Pouhý nástín jeho díla a zásluh ukazuje, že byl profesor Havelka člověkem váženým. Těm, kdo ho znali jako žáci a kolegové, však byl také člověkem milým pro svoji skromnost a drahým pro neobyčejně dobré a laskavé srdce, obětavost i účinnou pomoc, kterou dovedl poskytnout každému potřebnému rychle a účinně. Jeho světlý obraz proto zůstane trvale v našich srdcích až do dne, kdy sami nastoupíme onu cestu, na níž nás právě předešel. Čest jeho světlé památce!

Vladimír Malíšek

ZA INŽENÝREM JIŘÍM BLANKEM

Dne 22. února 1990 zemřel v Praze po krátké těžké nemoci ve věku necelých 51 let Ing. Jiří Blank, CSc., vědecký pracovník Nukleárního centra při matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy.

Jiří Blank se narodil 17. 5. 1939 v Plzni v právnícké rodině. Středošolská studia ukončil maturitou s vyznamenáním v r. 1956 na Nerudově gymnáziu v Praze. V témže roce zahájil studium na fakultě technické a jaderné fyziky ČVUT, které ukončil s výtečným prospěchem v r. 1961. Po absolvování základní vojenské služby nastoupil jako asistent na katedře matematiky FTJF ČVUT. Současně s výukou matematiky se věnoval vědecké práci v oblasti teorie atomového jádra. V letech 1963—67 strávil během dvou pobytů celkem 3 roky v Laboratoři teoretické fyziky SÚJV v Dubně u Moskvy. V r. 1970 se stal odborným asistentem na katedře teoretické fyziky II MFF UK. V téže době začal přednášet teoretickou fyziku — klasickou mechaniku a teorii elektromagnetického pole. Od r. 1976 byl samostatným odborným pracovníkem v Nukleárním centru při MFF UK. V r. 1980 obhájil kandidátskou disertační práci „Brueckner-Goldstoneova teorie v oscilátorové bázi a základní stav jádra ${}^4\text{He}$ “. Opožděný termín obhajoby disertace, jejíž základ vznikl již koncem 60. a v první polovině 70. let, těsně souvisel

které bylo v r. 1980 vyznamenáno cenou rektora UK. Později byl tento text přepracován v učebnici, jež je v současné době připravena k vydání; smrt zastihla Jiřího Blanka při posledních drobných úpravách tohoto textu.

Jiří Blank byl osobností hluboké mravní integrity, z níž pramenila jednak mimořádná intelektuální poctivost a svědomitost ve vztahu k vědecké a pedagogické práci, a také jeho občanské postoje. Jako mnohým jiným, ani jemu se nevyhnula v uplynulém dvacetiletí řada potíží vyvolaných celkově neblahou atmosférou ve společnosti. Znamenalo to pro něj, že jeho práce nebyla vždy po zásluze oceňována a je smutné, že tyto nepříznivé podmínky trvaly až do doby zcela nedávné.

Náhlý odchod Jiřího Blanka je těžkou ztrátou pro jeho přátele, spolupracovníky a studenty, kteří na něj budou vždy s úctou vzpomínat.

P. Exner, M. Havlíček, J. Hořejší

Foto archiv MFF

s celkovou situací v období tzv. normalizace. Poté byl vědeckým a později samostatným vědeckým pracovníkem Nukleárního centra UK až do své smrti.

Jeho původní vědecké práce se řadí v zásadě do dvou směrů. K prvním je možno přičíst práce z teorie atomového jádra, rozvíjející Brueckner-Goldstoneovu teorii v aplikaci na lehká jádra, zejména ${}^4\text{He}$. Od poloviny 70. let se jeho zájem soustředil na matematickou fyziku. V této oblasti se věnoval jednak některým aplikacím funkcionálně-analytických metod v kvantové teorii a především algebraické teorii reprezentací některých důležitých Lieových superalgeber. Byl spoluautorem cyklu prací *Operátorové metody v kvantové teorii*, vyznamenaného první cenou SÚJV v r. 1985.

Jiří Blank byl také příkladným pedagogem. Kromě zmíněných přednášek z teoretické fyziky se do paměti studentů řady ročníků zapsal především přednáškou *Vybrané kapitoly z matematické fyziky*, kterou na MFF UK střídavě konal v období 1974–1989. Z materiálu této přednášky vzniklo spolu se dvěma z autorů této vzpomínky postupně čtyřsvazkové skriptum,

ZEMŘEL PROF. RNDr. JIŘÍ KŮST

Dne 16. března 1990 po kratší nemoci ve věku 87 let zemřel prof. RNDr. Jiří Kůst, bývalý proděkan pedagogické fakulty v Plzni a dlouholetý vedoucí katedry matematiky a fyziky, nositel vyznamenání Za vynikající práci a čestného titulu Zasloužilý učitel.

Prof. Kůst se narodil 16. 9. 1902 v Havlovicích u Domažlic. Po absolvování přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy s vyznamenáním v roce 1926 působil přes 20 let jako profesor matematiky a fyziky na bývalých gymnáziích a učitelských ústavech v Praze, Strakonících a Plzni. Od 1. 9. 1950 působil jako odborný asistent na pedagogické fakultě v Plzni. Dne 1. 9. 1955 byl jmenován docentem matematiky a od 1. 9. 1956 zastával funkci vedoucího katedry matematiky a fyziky. V roce 1965 byl jmenován mimořádným profesorem a pak profesorem. Od tohoto roku až do důchodu v roce 1972 vykonával prof. Kůst funkci proděkana pro vědeckovýzkumnou činnost.

Učitelskou praxí spojoval prof. Kůst se soustavou vědeckou prací, pro niž bylo příznačné,

že přinášela cenné příspěvky k řešení klíčových problémů odborně metodických. Téměř všechny jeho práce jsou zaměřeny na geometrii, částečně se zabýval také algebrou a matematickou analýzou. Publikoční činnost prof. Kůsta byla velice rozsáhlá. Začal publikovat již jako student domažlického gymnázia a v této činnosti setrval až do pozdního stáří. Od roku 1953 byl členem autorských kolektivů pro tvorbu učebnic matematiky pro ZDŠ, hlavním autorem učebnice *Geometrie pro 7. ročník* a koordinátorem učebnic geometrie pro 8. a 9. ročník ZDŠ, spoluautorem řady dalších učebnic matematiky pro střední školy a ZDŠ, metodických příruček a dalších textů.

Prof. Kůst se též snažil přispět k odstranění nedostatku studijní literatury na pedagogických fakultách. Byl spoluautorem pěti celostátních učebních textů, tří vysokoškolských učebnic, a to *Úvodu do matematické analýzy*, *Geometrie I* a *II* pro posluchače pedagogických fakult. Podíl prof. Kůsta na tvorbě těchto učebnic byl výrazný a o to cennější, že všechny byly po dlouhou dobu základní studijní literaturou na pedagogických fakultách.

Prof. Kůst se též velice zajímal o astronomii. Její hlubší studium se neobejde bez znalostí matematického aparátu, jehož jádrem jsou základy sférické geometrie a trigonometrie. Knihou *Sférická trigonometrie*, vyšlou v Matematické knihnici r. 1964, vyplnil prof. Kůst dosud volné místo v naší odborné literatuře.

Prof. Jiří Kůst byl dlouholetým členem JČSMF. Od založení pobočky JČSMF v Plzni r. 1956 byl jejím místopředsedou a v letech 1964 až 1969 předsedou, od r. 1969 byl členem hlavního výboru JČSMF v Praze. Roku 1972 mu JČSMF udělila čestný titul zasloužilý člen a v roce 1984 diplom za dlouholetou obětavou činnost v JČSMF.

V osobě prof. RNDr. Jiřího Kůsta se vzácně spojila vysoká vědecká odbornost s pedagogickým mistrovstvím. Systematičnost, účelnost a preciznost byly přirozenými atributy výuky jím uskutečňované. Byl příkladem skromného, obětavého a pracovitého člověka, fundovaného vědce, vynikajícího učitele, který vychovával především svým osobním příkladem.

Čest jeho památce!

Jaroslav Hora, Lenka Morávková

ŽIVOTNÉ JUBILEUM

RNDr. LADISLAVA BERGERA

Zdá sa to neuveriteľné, ale je to naozaj tak: RNDr. Ladislav Berger, vynikajúci učiteľ, dlhoročný člen, funkcionár, organizačný čarodejník našej Jednoty sa dožíva 7. novembra 1990 svojej osemdesiatky.

Ladislav Berger sa narodil 7. novembra 1910 v Trstenej na Orave. Železničiarstva profesia jeho otca spôsobila, že základné vzdelanie získal postupne v ľudových školách vo Vrútkach, Margecanovh a v Spišskej Novej Vsi. Tri ročníky gymnázia vychodil v Spišskej Novej Vsi, maturoval na žilinskej reálke.

Pred maturitou mu zomrel otec, a tak jeho sen študovať stavebné inžinierstvo sa nesplnil. Keď si našetril nejaké korunky ako výpomocný učiteľ, študoval na Pedagogickej akadémii v Bratislave. Ako učiteľ—čakateľ začal pôsobiť na štátnej ľudovej škole v Nesluši na Kysuciach. Kreslenie bolo jeho koníčkom, za prvé zárobky absolvoval kurz maliarstva u akademického maliara Jaroslava Kuttmanna v Třeboni. Postupne vykonal skúšku spôsobilosti vyučovať na ľudovej škole a skúšku odborného učiteľa pre III. odbor (matematika, deskriptívna geometria, kreslenie). Uvedené predmety vyučoval na meštianskych školách.

Na stredných školách začal pôsobiť od roku 1939, a to na gymnáziách v Kremnici, Martine a v Žiline. V rokoch 1945—50 študoval popri zamestnaní u profesorov Hronca, Čenčka a Sviteka kombináciu matematika—deskriptívna geometria. Štúdium úspešne ukončil v roku 1950 štátnymi skúškami. Dva roky vykonával funkciu tajomníka riaditeľa na dievčenskom gymnáziu v Žiline. Na I. gymnáziu v Žiline vykonával od roku 1952 funkciu zástupcu riaditeľa. Od roku 1959 bol zástupcom riaditeľa na Odbornej škole pre pracujúcich v Žiline, odkiaľ v školskom roku 1960/61 prešiel na Katedru matematiky a deskriptívnej geometrie Vysoké školy dopravnej v Žiline.

V rokoch 1952—1954 som bol jeho žiakom, rád spomínam na tieto chvíle. Prístupnou formou sa snažil získať väčšinu žiakov pre matematiku a deskriptívnu geometriu. Pripravil veľmi dobre svojich žiakov pre úspešné štúdium na vysokých školách, kde matematika tvorí obsah alebo cieľ štúdia. Žiaci veľmi ohotne navštevovali jeho doučovanie hodiny.

Žilinčanom je veľmi dobre známa jeho práca pre rozvoj telesnej výchovy. Sám sa venoval mnohým športom — hrával futbal, tenis, volejbal, stol. tenis, jazdil na koni, aktívne pestoval aj lyžovanie a gymnastiku. Pri ŠK Žilina založil volejbalový a basketbalový oddiel a neskôr dlhé roky viedol oddiel ľahkoatletický. Bol známym trénerom dorastu v ľahkej atletike, niektorí jeho zverenci boli reprezentantami ČSR. Za výsledky v trénerskej práci dosiahol v roku 1958 titul „Zaslúžilý tréner“. Aj v tejto oblasti pracoval dôsledne, cieľavedome s vitalitou jemu vlastnou.

Prejdime znova do matematického života nášho jubilanta. Po zrode súťaže „Matematická olympiáda“ stal sa hneď referentom MO na škole, úspešne viedol krúžky a inštruktáže k úlohám MO. V roku 1954 bol ustanovený žilinský KV MO, dr. Berger sa stáva jeho predsedom. Vyrátať akcie, prednášky, sústredenia úspešných riešiteľov všetkých kategórií matematickej olympiády by bolo veľmi dlhé. Svoje bohaté pedagogické skúsenosti na všetkých typoch škôl využil aj na výsokej škole v prednáškach, cvičeniach a na konzultáciach. Externe pôsobil v konzultačnom stredisku DŠ VŠE v Žiline, ďalej na Pedagogickom inštitúte v Martine a na Pedagogickej fakulte v Banskej Bystrici.

Prvé akcie, ktoré začal uskutočňovať pre učiteľov matematiky všetkých typov škôl, organizoval v spolupráci s bývalým Ústavom pre ďalšie vzdelávanie učiteľov, viedol v ňom externe

kabinet matematiky. Organizačne zabezpečoval školenia, neskôr letné školy, na ktorých prednášali významní odborníci, autori učebníc, metodíci z celého Československa. Po príchode Vysokej školy dopravnej do Žiliny prichádza do žilinskej pobočky výrazná posila matematikov a fyzikov. Dr. Berger „podniká“, organizuje semináre, prednášky našich a zahraničných špičkových odborníkov z geometrie a diferenciálnych rovníc. Na Slovensku sa stali známymi letné školy z diferenciálnych rovníc a diferenciálnej geometrie, prevažne konané v Poprade.

V rámci MO nesmieme zabudnúť na najväčšie olympijské podujatie — XIII. MMO v Žiline v roku 1971, ktoré zabezpečoval ako hlavný organizátor.

S jeho menom je spojených dvadsaťjedna konferencií slovenských matematikov v Jasnej pod Chopkom, bez ktorých si už nevieme predstaviť činnosť Jednoty a jej Matematickej sekcie na Slovensku. Ako predsedu komisie pre históriu JSMF má hlavnú zásluhu na vydaní publikácii *JSMF, vznik — poslanie — činnosť a 20 rokov JSMF (1969—1989)*.

Takmer 34 rokov sa plne venuje činnosti JČMF, JSMF, viac rokov bol tajomníkom slovenského výboru JČMF a dlhé roky predsedom, resp. podpredsedom pobočky JSMF v Žiline. Organizačne pripravoval zjazdy JČMF, JSMF, medzinárodnú konferenciu o deskriptívnej geometrii v roku 1965 v Žiline, mnoho škôl, seminárov pre pracovníkov organizácií z celej ČSSR. Za všetko, čo vykonal pre Jednotu, dostal rad vyznamenaní, medzi nimi aj „Čestné členstvo“.

Počas pôsobenia na VŠDS bol vzorom pracovitosti, čestnosti a oddanosti učiteľskému povolaniu. Viedol kolektív, ktorý vypracoval skriptá z deskriptívnej geometrie pre študentov VŠDS. Z vedeckovýskumnej práce v deskriptívnej geometrii sú známe: *Kótovano-klinogonálna zobrazovacia metóda v E_4* , o ktorej referoval v roku 1966 na medzinárodnej konferencii vo Varšave, ďalej *Klasifikácia zobrazovacích metód na základe všeobecných princípov*, prednesená na konferencii vo Veszpréme v roku 1969.

Osobnosť dr. Bergera v Jednote je pojem v celej našej matematickej obci. Svoj život bytostne spojil v prospech spoločenstva našich učiteľov, matematikov, fyzikov. Aj teraz premýšľa, čo urobiť, čo zlepšiť v najbližšom období

v práci našej pobočky JSMF. Pri všetkej chvále a úcte k nášmu jubilatovi, musíme spomenúť jeho milú manželku Jožku, ktorá mala veľké pochopenie pre všetky jeho záľuby, prácu v Jednote, v ktorej mu neraz pomáhala. Vždy vedela pochopiť jeho problémy, ktoré mu život prinášal, neboli len príjemné, neraz i neočakávané a nepríjemné. Vďaka vám, milá pani Jožka, tešíme sa, že vás máme oboch.

Zvláštnosť povahy dr. Bergera vidíme v tom, že svojim prístupom vedel spojiť do pevnej reťaze učiteľov a matematikov mnohých generácií v prospech všetkých. Ľudské vlastnosti jubilanta sú základom úspechu jeho práce plnej humanizmu.

O práci dr. Bergera, ktorú pozná už rad rokov,

sa vyjadril terajší rektor Vysokej školy dopravy a spojov v Žiline pán Pavol Kluvánek týmito slovami: „Aktivita dr. Bergera spôsobila, že Žilina prenikla do povedomia verejnosti celej našej vlasti ako významné stredisko matematikov a fyzikov, čím podporil aj vedeckú autoritu Vysokej školy dopravy a spojov v Žiline“.

K tvojmu krásnemu životnému jubileu, drahý náš Lacinko, želáme ti do ďalších rokov mnoho radosti, životnej pohody, ale hlavne dobrého zdravia, aby si nám ešte so svojimi životnými skúsenosťami dlho pomáhal a radil.

Pavol Grešák

Foto archív JSMF

Zprávy o jednorázových akciách je treba dodávať redakcii do 1 mesiace od skončení akcie.

ČINNOST OLOMOUCKÉ POBOČKY JČSMF V ROCE 1989

Ve výše uvedeném období se 16. 2. konala členská schůze, kde vedle spolkových záležitostí byla na programu zajímavá přednáška R. DVOŘÁKA *Demonstrační a modelovací systém GAUDEAMUS*.

Pobočka a její odborné skupiny pořádaly v roce 1989 řadu akcí pro žáky základních a středních škol, pro studenty vysokých škol, pro učitele matematiky a fyziky a pro vědecké a odborné pracovníky.

Již čtvrtý rok byl organizován mimořádně zdařilý matematický korespondenční seminář pro žáky středních škol z celé ČSFR, kterého se zúčastnilo kolem 200 žáků. Na organizaci, výběru a opravách soutěžních úloh se podílela řada učitelů a zejména studentů přírodovědecké fakulty UP, z nichž je třeba jmenovat J. MOLNÁRA, P. CALÁBKU, V. SKOPALU, J. SEDLÁČKOVOU, M. ZMEŠKALOVOU a J. RANOŠOVOU. Jde o akci velmi náročnou jak po stránce organizační, tak i časové. V rámci matematického korespondenčního semináře se konala dvě soustředění, a to 8.—10. 2. a 10.—14. 4. vždy v TZ olomouckého ODPM v Ochozu. První soustředění bylo určeno pro nejlepší řešitele ze Sm kraje, druhé a závěrečné, pro nejlepší celkové řešitele. Každého soustředění se zúčastnilo 30 žáků středních škol a 10 studentů VŠ. Na přípravě a realizaci soustředění se podílelo 8 studentů přírodovědecké fakulty UP v Olomouci, 6 studentů MFF UK v Praze a dalších 7 spolupracovníků.

Za účasti 34 žáků se ve dnech 25. 9.—6. 10. konalo Prostějově celostátní soustředění vybraných žáků 4. ročníků gymnázií se zaměřením na matematiku, které si kladlo za cíl prohlou-